Ч. 69. Неділя 10 цьвітня (28 марта) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — До ситуациї. — Наслідки гостини короля Петра в Константинополи.

В четвер дня 14 с. м. о годині 3 по полудни збере ся рада державна на перше посьвяточне засїдане. Президент др. Паттай прибув з Італії, де був через сьвята, назад до Відня і удав ся зараз до п. президента кабінету дра Бінерта на конференцию в справі уложеня проґрами праць парляментарних. Перед кількома днями одержав був президент др. Паттай від клюбу ческих аґрарийв депешу протестуючу против зміни попередної проґрами нарад через висунене першого читаня закона о позичцї на перше місце без порозуміня з провідниками клюбів. Отже „Fremdenblatt“ пише з тої нагоди, що впробив ся звичай, що президент при скликуваню засїдан в дорозї письменний укладає дневний порядок і що взагалї не потребує з ніким порозумівати ся що до того порядку. Впрочім др. Паттай був би радо порозумів ся з провідниками клюбів і тому вернув вчаснїйше до Відня, але скликане такої паради показало ся неможливим, бо провідників клюбів не було у Відни, а повідомленя о першім засїданю палати мусїли бути сейчас висланї, аби посли могли на час прибути до Відня. Тому президент мусїв на власну руку уложити порядок нарад, против котрого впрочім може палата зібравши ся запротестувати.

Міністерство судівництва наміряє ще в лїтній сесиї предложити парляментови кілька важних проєктів з обсягу судового законодавства. І так хоче як найскорше покінчити роботи над проєктом нового закона карного, новелею до закона карного і побічними законами та предложити в лїтній сесиї палатї послів. Проєкт нового карного закона вже в головнім готовий, тепер працюють над зредаґованєм мотивів до него. В другій половинї сего місяця правительство скличе авторів проєкту на конференцию, яка має мотиви наконечно зредаґувати. Дальше ще в лїтї будуть переведені комісийні паради над повелею до цивільного закона, над предложенєм про карний закон для молодечих переступників і про опікунче виховане. Плянує ся також реформа судової адміністрациї в напрямі звільненя судиїв-правників від запять, які можуть бути виконуван також неправниками.

В найблизшім часї хоче правительство уділити судейскій комісиї пояснень в тій справі.

В Salzb. Volksblatt, обговорюючи надходячу сесию ради державної, висказує др. Сильвестер погляд, що в тім році на перший плян висунуть ся працї комісий. Палата буде мати до полагодженя лиш один предмет, а то 182-міліонову позичку.

Зараз на першім засїданю прийде до голосованя над дневним порядком, бо славяньска Унія наміряє домагати ся, аби против назначеної дром Паттаєм проґрами, першою точкою нарад була справа службової прагматики, а не позички. Сторонництва охочі до працї заявлять ся против того, бо на їх погляд справу праґматики можна без першого читаня відослати до комісиї. До закона о 182-міліоновій позичцї прилучить ся ще буджетова провізория, а імовірно також закон о льокальних зелїзницях. Що до комісий, то в найгіршім положеню єсть комісия буджетова. Також комісия для полагодженя народних спорів буде мусїла остаточно приступити до працї.

Що до поголосок о близкій немов би реконструкциї кабінету, заявляє др. Сильвестер,

---

36)

ПІРАТ.

З анґлійского — капітана Марриата.

(Дальше).

— Дуже можливо, пане адмірале—сказав секретар — що Темпльмор має ще кількох розбишаків на покладі; але розправа ще нинї не скінчить ся, бо тяжко, аби судия явив ся скорше в суді як о першій годині.

— Що на тім зависить? Так як річи стоять, єсть їх вже тепер тілько, що треба їх буде вішати партиями. Але коли Темпльмор так близько, що можна єму дати знати, то повідоміть єго телєґрафічно, що нинї відбуваєся суд над розбишаками. Він може тодї прислати своїх в човнах до берега, коли схоче.

Того самого дня коло полудня приведено опришків, між ними й Франціска, під сильною войсковою сторожию до судового будинку і заведено їх до салї розправ. Саля була повна публики, бо процес викликав загальне зацїкавлене.

Деякі з розбишаків, ранені підчас нападу на дім дон Куманоса, а відтак полонені, померли у вязници. Перед судом станули їх ще сорок пять. Їх живописний одяг, бородаті лиця як і згадка про їх страшенну лютість і розбої викликували у присутних видців чувства цікавости, але й страху та відрази. Двом наймолодшим зпоміж них позволено сьвідчити против своїх дотеперішних товаришів і в той спосіб оминути кари. Ті два були всего від кількох місяців на покладї „Местника“, але вже й з того короткого часу могли они посьвідчити вирізане цїлої залоги трех західно-индийских торговельних кораблїв і напад на посїлість дон Куманоса, а того було досить, аби осудити всїх розбишаків.

Довший час тревало, заки виповнено всї приписані формальности, заки кождий з розбишаків відповів на поставлені єму питаня і заки оба згадані сьвідки не зложили своїх точних зізнань до протоколу. Пізно вже було, коли розбишакам відчитано зізнаня тих сьвідків і тепер спитано їх, чи можуть що подати на свою оборону. Питане повторив судия. Тодї виступив Гевкурст перший наперед, аби говорити. Він не мав надії, аби міг сам себе спасти, але старав ся перешкодити, аби Франціско не оборонив ся і не уникнув ганьблячої смерти.

Гевкурст признав, що був якийсь час на покладї „Местника“, але єго насильно забрано з иншого корабля і він мусїв против своєї волї робити службу на розбишацкім шунері, як то й син капітана, що ось тут стоїть також перед судом — і він показав при тих словах на Франціска — буде мусїв присьвідчити: бо він, той син капітана, був на покладї того корабля від самого початку, від коли корабель приспособлено до морского розбишацтва.

Він, Гевкурст, все супротивляв ся капітанови, але той нїколи не позволив єму відійти, бо крім капітана був він одинокий, що розумів ся на кермованю кораблем. Він старав ся повставати против капітана, видерти єму команду на кораблї: тому часто підбурював против него залогу. Саме в тім часї, як корабель підпливав до островів Кайкос, зловлено єго задля такого підбурюваня, як то рівнож син капітана і всї присутні тут пірати можуть присьвідчити, коли лиш схочуть; відтак випущено єго з вязницї тілько длятого, що він знав дорогу і що кораблеви грозило розбите, колиб він не справив єго на добру дорогу. Тодї то він умисно вїхав на скалу. Позаяк він знав, що капітан хотів єго убити, стрілив до него, коли тот плив до берега, як то посьвідчить син капітана, бо він робив єму з тої причини докори і оба они бороли ся на смерть і житє, коли офіцири і моряки анґлійских кораблів розлучили їх і обох полонили. Очивидно він не може того сподївати ся, аби Франціско, син капітана, говорив правду, аби єго ратувати, бо оба жили в великій неприязни. Ту свою ненависть до него. Гевкурста, виявив Франціско в підлий спосіб при нападі на посїлість дон Куманоса, до котрого то нападу вже давно плян був уложений. До тої посїлости іменно вислано Франціска наперед; він представив ся там як нещасливий чоловік, що виратував ся по розбитю корабля, однако в дійсности мав він лиш розвідати, де суть укриті скарби дон Куманоса, аби відтак дати знати розбишакам і помагати їм при їх нападї. Тої нагоди ужив Франціско до того, аби заспокоїти свою жадобу мести і всадив єму кулю в рамя, о чім добре знають всї прочі розбишаки, а й сам Франціско того не заперечить. Він,

що о тім ніхто нині в покликаних кругах не знає, а також квестия обсадженя міністрів-земляків не є поки-що обговорювана.

Один з визначних — як каже Neue fr. Presse — німецких послів доказує, що цілий уклад дальшої ситуациї зависить від становища, яке займуть Поляки в раді державній. Коли они не будуть натискати на переведенє реконструкциї в нинішнім кабінеті, то можна бути певним, що не прийде до ніяких несподіванок.

В Софії панує велике невдоволенє по причині подорожи короля Петра до Константинополя, звідки він має удати ся на гору Атон. То, як також явне симпатизованє Греків з Сербами, дотикає немило Болгарию, суперницю Сербії в македоньскім питаню. Бо се, що було недозволеним цареви Болгарів, дозволено корореви Сербії: він може перебувати на македоньскій области та посітити історичний монастир. Єсть то властиво зовсім невинна демонстрация, яку може король Петро урядити за згодою султана против болгарских аспірацийй, при чім однак нема мови про ніякий політичний здобуток Сербії під яким небудь взглядом. Молодотурки мусять бути очивидно вдоволені з того, що удало ся їм поріжнити два братні народи, Сербів і Болгарів та що могли знов показати македоньскому населеню, що не лише Болгари живуть по той бік турецкої границі. В Болгариї замітили рівнож сердечний настрій серед турецкого населеня супротив сербского короля, що розумієсь не вплине на скріпленє сьвіжої сербско-болгарскої приязни. Турецкі мужі стану справді можуть бути вдоволені з успіхів, які їм принесли подорожі королів Фердинанда і Петра. З одної сторони піднесло се повагу Туреччини яко першої держави на Балкані, з другої сторони взновлено зручно і вихісновано давне суперництво між Сербією і Болгариєю.

Ще перед кількома місяцями годі було предвидіти можливість такої приязни між Туреччиною і Сербією, що насильно перла до Новобазарского санджаку і до Старої Сербії. Султан винагородив короля Петра за холодну гостину в Петербурзі. Так отже під сю пору став король Фердинанд любимцем над Невою, король Петро над Босфором. Турки можуть бути з сего вдоволені.

Новинки.

Львів, дня 9 цьвітня 1910.

— **Іменованя.** П. Міністер скарбу іменував радниками рахункових ревідентів рахункових: Ів. Лісковацкого, Ів. Ром. Новіцкого, Вол. Слепіцкого, Ів. Прокопского, Казим. Конюшевского, Алекс. Шиговского і Теоф. Фленцкого та управителя податк. Ів. Грабовского для округа службового кр. Дирекциї скарбу у Львові. — П. Міністер справ внутрішних іменував радника поліциї у Львові В. Венца старостою в Галичині. — П. Намістник іменував практикантів концептових Намістництва: Вол. Ольшевского, Тад. Глоговского, Едм. Гроблевского і Густ. Веке-Манастерского концепістами Намістництва ad personam.

— **Наданє презенти на парохію.** Ц. к. Намістництво запрезентувало о. Василя Курилу гр. кат. пароха в Мациці великій, на опорожнену гр. кат. парохію цісарского наданя у Фльорниці.

— **З тов. „Земля“.** На загальних зборах парцеляцийного тов. „Земля“ які відбули ся дня 4 с. м. вибрано до надзираючої ради п. Івана Кивелюка і о. Иосифа Фолиса а на заступника інж. Волод. Дидиньского. До ревізийної комісиї вибрано п. Ант. Гладишовского, урядника галицкого Банку гіпотечного і поновно пп. Олександра Бариляка і Клима Воляньского. До надзираючої ради товариства входять тепер: др. Волод. Бачиньский, о. пос. Тит. Войнаровский, дир. Григ. Грозик, проф. Ром. Залозецкий, о. Йосиф Іванець, пос. Іван Кивелюк, проф. Ілия Кокорудз, др. Теофіль Кормош, інж. Юліян Мудрак, дир. Вас. Нагірний, о. радник Юл. Федусевич, о. пос. Йос. Фолис; як заступники пп.: Іван Бачиньский, інж. Волод. Дидиньский, о. Яків Косоноцкий, Сем. Кульчицкий, о. Остап Нижанковский, о. Іван Рудович.

— **Дрібні вісти.** Ухвалений соймом закон о наданю шпиталеви в Бібрці характеру загального і публичного шпиталю одержав цісарску санкцию. — Дня 15 с. м. кінчить ся речинець визначений Намістництвом до внесеня подань о концесиї шинкарскі. — Розправа карна против шпігунів росийских Новосільцова і Добряньского відбуде ся в перших днях мая під проводом радника Чеховича. Обом обжалованим доручено акт обжалованя.— Гальперн в Залізцях збанкротував. — Причиною самоубийства студента ветеринарії Заремби була, як він то доносить в листі до матери, нещаслива любов. — Причиною смерти управителя копальні Добржиньского було не самоубийство лиш нещаслива пригода. Він приїхав був до директора пана Б. в Дорогобичи і по сніданю зайшовши до сальону маніпулював бравнінґом так неосторожно що пострілив ся на смерть. — Конториєтови Вайнерови у підприємця нафтового Махера у Львові, котрий спроневірив був 10.000 К і втік зі Львова підвисшено кару в 4 на 6 літ вязниці. — В Єрусалимі падав онодi густий сніг і прикрив білим пухом зелені і цвитучі дерева. — З Бреми виплив недавно тому до Гаванни товаровий пароход, на котрім перший раз вивішено сіоньску фляґу: щит Давида на біло-синім поли. Пароход єсть власностию жида-сіоніста. — При міскій різниці у Львові мають основати фабрику штучного леду коштом 75.000 К. — В Абрудбаня на Угорщині арештовано шайку фальшівників золотих монет і найдено при них 2000 К готівкою та 162 фальшивих 20-коронівок.

— **В Денисові** відбули ся дня 27 марта с. р. загальні збори „Кружка дівчат“, котрий єсть вже від 5 літ і має 65 членів. Членьска вкладка виносила 50 сот. річно, але деякі члени складали висші вкладки добровільно. Товариство брало участь в обході ювілею „Просьвіти“, спільно з „Соколом“ урядило 5 аматорских представлень і два вечерки з танцями. Товариство обіслало було виставу в Стрию ручними роботами своїх членів, найбільше вишивками і тюлевими вставками. Комісия виставова відзначила сї роботи бронзовою медалею. Бібліотека тов. числить 257 книжок, які випозичувано 486 читачам. Около розвою „Кружка“ заслужила ся панна Івання Бородиевичівна.

— **Убийство і самоубийство.** В Книворівни коло Жабя убив сими днями підчас бійки 19-літний Микола Боднарук з намови свого вітця Федора, тамошного паробка Василя Готича, стрілявши до него з револьвера. Убийник по доконаню вчинку пішов до Жабя і сам зголосив ся в тамошнім суді; тимчасом батько его побоюючись кари сам собі смерть зробив розрізавши собі черево острим ножем.

† **Померли:** О. Михайло Шавала, консисторский радник і парох в Полтві, помер по довгій недузі дня 6 с. м. в 62-ім р. житя а 36 сьвященьства. — О. Іван Шалай, ем. римо-катол. приходник і крилошанин, протектор товариства ткачів в Корчині, помер у Львові в 82 р. житя.— Франц Крушиньский, швець помер у Львові в 70 р. житя.

Всячина

для науки і забави.

— **Фабрикация сталевих пер.** Недавно тому розійшла ся була чутка, що якийсь сьмілий підприємець постановив основати в Гусятині фабрику сталевих пер. Длячого якраз в Гусятині, мало що не найдальшім кінци краю і держави, се вже єго річ а може й тайна; але коли би так дійстно мало стати ся, то з Гусятина готово би що зробити ся галицке Бермінґем (Birmingham) — анґлійске місто, в котрім виробляють найбільше сталевих пер і так сказати би, засипають ними цілу землю. Як величезна єсть тамошна фабрикация сталевих пер, можна з того зміркувати, що там вира-

Гевкурст, надіє ся, що сьвітлий трибунал піддасть Франціска під тортури, тоді він не буде запирати ся правди; на всякий спосіб просить він, аби приказано тепер Франціскови говорити і боронити ся против єго закидів.

Коли Гевкурст скінчив свою промову, настала хвилева тишина. День скоро наближав ся до кінця і велику часть обширної судової салі заляг вже сильний сумерк та лиш одну сторону салі осьвічувало ще денне сьвітло, кидаючи поважну, торжественну, майже понуру ясність на дикі лиця розбишаків. Сонце сховало ся за густі і темні хмари, осьвічуючи їх край мов розяреним золотом. Гевкурст говорив плавно і з притиском; в єго грубім, глубокім голосі пробивала ся майже якась честність. Присяги, які він від часу до часу вилітав в свою бесіду, надавали її більше вид щирости як нужденної лжи і тому зробила она сильне враженє.

Ми вже сказали, що коли він скінчив, настала глубока тишина. При скорім сумерку почали присутні перший раз почувати страшну повагу хвилі, коли одно слово: „Винен“ заведе тілько людий на смерть. Ту пригнітаючу тишину, ту певність перервав вкінци придавлений плач якоїсь женщини, якої задля сумерку залягаючого цілу салю не можна було бачити. Той несподіваний плач женщини — бо хто надіяв ся співчутя від женщини для тих розбійників — зворушив серця присутних і в них проявило ся чувство милосердія, між тим як доси кождий відчував лиш відразу до тих людий.

Судия на своїм фотели, адвокати і прокуратор, судиї присяжні — всі відчули якусь полекшу і так враженє, яке викликала промова Гевкурста, поволи затерло ся. Всїх очи обернули ся тепер на того, що був обжалований подвійно, бо не лише із сторони прокуратора, але також із сторони товаришів — а враженє, яке він зробив на всіх, було для него користне. Всім кинула ся в очи велика ріжниця вигляду того молодця, що стояв тут спокійно, невинний і певний себе — а вигляду розбишаків, у котрих на кождім лици можна було вичитати злочин. І Гевкурст, хоч все ще старав ся поводити ся бундючно і відважно, стратив богато в очах публики, котра почала в нім підозрівати лиш лож і хитрість скінченого злочинця. Крім Франціска всі прочі обжаловані були в своїм зверхнім вигляді дуже запедбані, а при їх диких лицях той бруд і опущене настроювали всіх против себе.

Франціско творив не лише виїмок, але й цілковиту противність до инших. Коли послідні проміні заходячого сонця упали на него, стояв він між всіми розбишаками коли не як герой роману, то все таки як дуже живописна і симпатична стать, притягаюча, хоч не богато одіта.

Тихе хлипанє повторяло ся від часу до часу, немов би той, хто плакав, не міг єго здержати. То, як здавало ся, зворушувало обжалованого і вказувало єму на то, яку важну ролю він має відограти в нинішній траґедиї. Єго лице було бліде але спокійне, єго вигляд неустрашимий але й сумовитий; єго очи блищали, але погляд не був обернений на людий в судовій сали, лише вибігав далеко перед себе. Він глядів немов би мав орлині очи в пречудні проміні сонця, що заходячи, осьвітлювало крізь вікно цілу єго стать.

Вкінци роздав ся голос Франціска і єго звук зачудував всіх присутних в сали, такий був повний, рівний і дзвінкий; здавало ся, що задзвонив вечірний дзвін. Уши присутних вражені грубим і хрипким голосом Гевкурста, аж стрепенули ся, почувши ясний, срібний голос Франціска. Судиї присяжні простягнули голови, адвокати і всі в сали обернули ся з напруженою увагою до него, а навіть судия підняв палець, на знак, що зізнаня того обжалованого можуть бути дуже важні.

(Дальше буде).

бляють на тиждень 30 міліонів штук. До виробу тої величезної маси сталевих пер з уживають не менше лиш двайцять тон стали. Катальоґ одної з найперших тамошних фабрик вичисляє около пять тисячів всїляких взірців пер і можна зовсім на сьміло припускати, що з берміні'ємских фабрик виходить що найменше 100.000 всїляких родів сталевих пер. Одним із найпопулярнїйших, нинї майже найбільше уживаних сталевих пер, суть пера з круглими кінчиками або т. зв. кульочковаті пера, котрі винайдено в одній із бермінґемських фабрик. Сталь, з якої ті пера виробляють, переходить через цїлий час виробу не менше лиш дванайцять всїляких змін.

Найновійші моделї машин, котрими сталеві пера вибивають, так вже уліпшено, що один одніcенький робітник може одного дня вичеканити 45.000 штук. Одною з найважнїйших причин, длячого треба було довшого часу, заким люди навикли до уживаня сталевих пер, була негнучкість нового материялу. Перші нововидумані сталеві пера не мали тої делїкатної мягкости і тої приятної елястичности, що уживані аж до того часу гусячі пера. Але небавком знайшов ся на то спосіб: в перах із сталї пороблено боками і по серединї прорізи а сей винахід показав ся так важний, що тодїшні фабрики держали єго довгий час у великій тайнї.

Найновійшою галузию фабрикациї сталевих пер єсть фабрикация пер із срібла, плятини, алюмінїюм, бронзу і золота. Сего рода пера фабрикують головно в Сполучених Державах північної Америки а фабрикация прибрала вже так великі розміри, що одна американьска фірма висилає річно по 100.000 золотих пер до наповнюваня. Додати тут потреба, що в найновійших часах увійшли вже дуже в уживанє пера з кавчуковими ручками, котрі служать нїби за каламар. Ручка така, мало що грубша від звичайної, єсть в серединї порожна і до неї за помочию скляної дутки з ґумовим міхурцем напускає ся чорнило, а на другім кінци закладає ся золоте перо так зроблене, що чорнило з ручки вигідно по нїм стїкає. Такими перами можна писати цїлими тиждями і не треба їх раз враз мачати в чорнило. Фабрикация того рода пер єсть так трудна, що они мусять переходити 45 всїляких змін, заким станут здібні до ужитку.

— **Як написати найбільше число трома цифрами.** Се здаєсь бути річ зовсім легка, бо треба лиш написати: 999 (девятьсот девятьдесять девять). А однак можна трома числами написати ще далеко більше число а то ось як:

$$9^{9^{9}}$$

Тоті три числа так вимавляють ся: девять до девятої і знов до девятої (сили або степеня) а то ось що значить: З першим разом девять до девятої треба би 9 помножити 9 разів через себе, отже $9\times9\times9\times9\times9\times9\times9\times9\times9$. З того вийшло би вже досить велике число, але все ще можна би єго добре вимовити, іменно 387,420.408. За другим разом треба би вже число 9 множити через себе аж 387,420.408 разів а з того вийшло би вже так велике число, якого ще доси нїхто не вирахував і нїколи не вирахує, хоч би й сто лїт жив.

Вийшло би з того таке число, до написаня котрого треба би більше як 369 міліонів цифр. Припустім, що до написаня того числа взяли би ми безконечно довгий пасок паперу і на кождім дециметрі виписували би на нїм по 20 цифр, то пасок той мусїв би бути трошки більше довгий як на 18.484 і пів кільометра, значить ся, був би півтора раза так довгий як промір землї, котрий на рівнику землї має 12.756 кільометрів. Для самого написаня того числа, коли би хтось на мінуту писав 100 цифр і писав що дня без вимки сьвят і недїль по 10 годин денно, треба яких 17 лїт часу. — Тепер чей вже кождий зрозуміє, як можна трома цифрами написати найбільше число.

— **Конкурс.**

Мошко до тата: Татеню, що то таке конкурс?

Тато: Конкурс то таке інтерес, як ти сховаєш грошї в кишенї від штанів, а даш з себе жінїцель зафантувати.

— **Практичний.**

А: Чи вибираєте ся сего лїта в гори?

Б: Нї: я злетїв онозди зі сходів на долину, то на сей рік вистане для мене.

Телеґрами.

Відень 9 цьвітня. „Fremdenblatt" пише: Як довідуємо ся ухвала галицкого сойму в справі затягненя позички 5 міліонів кор. в цїли участи Галичини в Банку промисловім, котрий має бути оснований спільно з долїшноавстрийским товариством сконтовим, одержала цісарску санкцию.

Будапешт 9 цьвітня. Стан здоровля президента мінїстрів вчера погіршив ся; він має горячку і мусить позістати в ліжку.

Константинополь 9 цьвітня. Король сербский виїхав на султаньскім яхтї до Атоньскої гори.

Константинополь 9 цьвітня. Вчера вечером відійшли 3 баталїони I. корпуса до Пріштини. Завтра і позавтру відійдуть ще два полки під командою Шефкета-баші. Від двох днів нема вістий про події в Альбанії.

Шербурґ 9 цьвітня. Підчас нинїшних вправ маневрувала підморска лодка „Ventose" через 24 мінут під водою в глубинї 35 метрів.

Петербург 9 цьвітня. Зачувати, що закони о жидах в полудневій Росиї мають особливо строго переводити ся. Після наспівших з Київа вістий завізвано там кілька сот родин, щоби винесли ся з міста, бо не мають там права побуту.

Петербург 9 цьвітня. По нарадї президента мінїстрів Столипіна з мінїстром просьвіти Шварцом, постановлено розвести слідство в справі обжаловань, з якими Пуришкевич виступив в Думі против студентів.

Париж 9 цьвітня. Обі палати залагодили вчера в ночи буджет і відрочили ся до 1-го червня.

Марсилія 9 цьвітня. Делеґати синдикату робітничого ухвалили застановити в понедїлок роботу, на случай, коли би до тої пори записані на листу моряки не одержали сатисфакциї.

Надіслане.

— **Не лише дїтям** треба заборонювати все, що ослаблює серце і атакує нерви — отже алькоголь і каву — але і для дорослих здоровле є найбільшим добром! Добра господиня бере отже на ранїшню каву і на підвечірок тільки правдиву Катрайнера Кнайпову солодову каву, подаючи сим на стіл смачний і здоровий напиток. Вдоволенє і ощадність, а головно цвитучий вигляд дїтий є за се нагородою господинї. Та з причини богато меньше вартних наслїдуваня треба при закупнї бути дуже осторожним. Жадати отже лише „Катрайнера" і приймати тільки оріґінальні пачки з назвою: „Катрайнер"! Пощож давати собі впихати в руки якісь наслїдуваня, коли за ті самі грошї можна дістати добрий і правдивий товар? Тільки обережність зможе забезпечити перед розчарованєм і шкодою.

Цїна збіжа у Львові.

дня 8-го цьвітня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·50	до	12·70
Жито	8·70	„	8·90
Овес	7·20	„	7·40
Ячмінь пашний	6·20	„	6·50
Ячмінь броварний	7·—	„	8·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	12·—
Вика	6·80	„	7·10
Бобик	6·80	„	7·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	60·—	„	70·—
Конюшина біла	65·—	„	80·—
Конюшина шведска	75·—	„	85·—
Тимотка	22·—	„	25·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдоклад-нійшим дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найкористнійшими условіями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаю-чих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини ви-льосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі зачинає банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада.